

Van

– Zontul · 24 Ekim 2013

V/AN

Daha tutacağıın minicik eller vardı
Avuçlarına dokunacağıın..
Gülümseyeceğın gözler vardı
Tel tel ışık ışık..
Dökülecekti belki de dilinden
Nice güzel/ tatlı sözler..
Sen bir sarsılışla ebediyete göçerken
Ne sarsıntılar bıraktın geride..
Ne zelzeleler/ne çırpınışlar oldu
O körpecik yüreklerde
Göz yaşları kurudu/küle dönmüş annelerde...

Yollarında ayak izlerin yok artık
Gençlik yüzlü lojmanın tarümar..
Kalemin kırılmış/defterin dağılmış
Oradan yere k/ayan
Garip bir kaç isim kalmış...

Ruhumuzun derinliklerine işledi acın
Fotoğrafta üşüdü/gözkamaştırın c/anın ..
Bir can ne de çok hikaye idi
Toprağı kanatan/ tırnaklı Hece idi..

Çekip yılmaktı and'ın /cehalet perçemini
Delmekti karanlığın / en derin köşesini..

Kelebek kanadında/taşırken
Bir tutam sevda
İnce bir çizgide yol aldı
Kader denilen usta...

Ağıtlara yoldaş ettik
Sakladığın gülüşleri..
Tabutlara kondurduk

Vuslat yüklü hasreti...

Kıvrılıp giden yollar
Uzun imiş ömründen
Özlemler ayrılıklar
Yakmış b/izi derinden...

Tomurcukken/ goncayken
Koyup gittiniz bizden..
Bıraktığınız filizler
Arkadan açan güller
Unutamazlar s/izleri
Anar içten...
Ve Derinden...

Nilüfer ZONTUL AKTAŞ

Ekim/2011 Van depreminde hayatını kaybeden öğretmenlerime yazılmıştı..
Mekanınız cennet olsun..